

J. A. Hansen: Da der i disse Dage er nedsat Udvalg over en lignende Sag, nemlig Lovforslaget angaaende Kontorholdsvederlag for forskellige Retsbetjentembeder i Danmark, tillader jeg mig at foreslaa, at det foreliggende Lovforslag henvises til dette Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag om Lovforslagets Henvisning til det nævnte Udvalg.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Forandring i Lov angaaende Brændevinshandel og Brændevinsubstjænkning paa Færøerne af 3die Marts 1860.

(Lovforslaget findes i Tilleg A.)

Kruse: Dette Lovforslag er, som de Herrer ville vide, en Gjenganger fra forrige, ordentlige Samling. Det indkom heri Thinget først paa Aaret, og blev da henvist til et Udvalg, der behandlede det og afgav en Betænkning, men Sagen kom ikke til anden Behandling. Da dette Lovforslag var til første Behandling her, tog jeg Ordet væsentlig imod. det Princip, det indeholdt, og jeg kan ikke negte, at jeg endnu er en Modstander af dette Princip, der gaar ud paa at give Lovbestemmelser, som væsentlig have en opdragende Karakter, idet de søge at træde hindrende i Veien for Befolkningens frie Forbrug af en enkelt Vare, som er Gjenstand for Forhandling og Fortæring. Det forekommer mig, at det eneste Sunde i den Henseende er, at man overlader til Befolkningen selv og til de moraliske Kræfters frie Bevægelse paa den ene Side at afmaale Forbrugen efter Behag og Behov og paa den anden Side at modarbejde skadelig Forbrug. Det foreliggende Lovforslag er nu Frugten af en Agitation, som har fortsat sig gennem en Aarrække oppe paa Færøerne. Jeg tillod mig saaledes forrige Gang at paavise, at Sagen fra først af er reist af en Geistlig tilligemed nogle Andre, og at den har arbejdet sig frem, indtil den er bleven Gjenstand for Lagthingets og senere for Regeringens Overveelse. Frugten af disse fælles Overveelser er det foreliggende Lovforslag, som efter Motiverne og efter Alt, hvad der ellers foreligger, er rettet mod den „overhaandtagende Brændevinsdrik“ paa Færøerne. Udvalgets Flertal har imidlertid i sin Betænkning tilladt sig at oplyse, at selv i den Periode, da Brændevinsforbrugen har været størst paa Færøerne, har det indskrænket sig til omtrent $\frac{3}{4}$ Bøgl daglig for hver voksen Mand. I dette Kvantum er imidlertid tillige indbefattet al anden Spiritus, ligesom det ogsaa indbefatter ikke blot Befolkningens Forbrug, men ogsaa Forbrugen, enten paa Stedet eller til Pro-

viantering for de Færøerne anløbende Skibe. Hvorledes man under saadanne Forhold kan tale om „overhaandtagende Brændevinsdrik“ er mig rigtignok usforstaaelig (Berg: $\frac{3}{4}$ Bøgl daglig er dog temmelig meget). Det ærede Medlem siger, at det er temmelig meget, men han maa ikke glemme, at ikke hele dette Kvantum forbruges deroppe. Ved at behandle Sagen kom Udvalgets Flertal til den Opfattelse, at samtidig med, at man burde søge at bringe Brændevinslovgivningen paa Færøerne saa nær som mulig i Overensstemmelse med samme Lovgivning for det øvrige Land, var der dog nogen Grund til at imødekomme den Opinion, som havde arbejdet sig frem paa Færøerne, saaledes at man uden i væsentlig Grad at gjøre det vanskelige eller dyrt at faae Brændevin dog traf Bestemmelser, som maatte bringe nogen Moderation i Forbrugen; men dette var da ogsaa efter vor Opfattelse det Yderste, man kunde gaa til. Jeg vil strax imødegaa den Indvending, at Folkethinget jo ganske rolig kunde afviescere ved Lagthingets Afgjørelse, og da nu Lagthinget i alt Fald i de væsentlige Punkter har udtalt sig omtrent enstemmig for det foreliggende Lovforslag, kunde vi altsaa ogsaa ganske rolig gaa ind paa dette Forslag. Jeg maa dertil svare, og jeg tror at kunne gjøre det paa Udvalgs-Flertallets Vegne, at vi ikke tillægge Lagthingets Botum større Betydning end ethvert andet Amtsrads Afgjørelse. Forsaavidt imidlertid et saadant Botum maatte være veiledende for os, vilde det naturligvis være rigtigt at tage Hensyn til det; men det er jo ikke i og for sig nogen afgjort Sag, at det er det, og det forekommer nu os — og i ganske særegen Grad mig — at netop i det foreliggende Tilfælde er Lagthingets Afgjørelse overordentlig lidet veiledende. Der staar saaledes f. Ex. i § 1, at den nugældende Afgift af Bevilling til Brændevinsalg skal forhøies fra 20 Daler til 500 Kroner, og at den aarlige Afgift af Brændevinshandel fra 100 Rigsdaler isølge Loven af 3die Marts 1860 ligeledes skal forhøies til 500 Kroner. Dette Punkt er kommet ind i Lovforslaget ikke efter Lagthingsudvalgets Forslag, men efter Forslag af Lagthingets Formand, Amtmanden, og det gik igjennem paa den Maade, at af Lagthingets 20 Medlemmer stemte 8 for Forslaget, 5 imod det, og Resten afholdt sig fra at stemme. Det var ved navnlig Afstemning, at dette skete, og blandt de Medlemmer, som afholdt sig fra at stemme, var der indflydelsesrige Medlemmer af Udvalget. Jeg paastaar saaledes, at Afstemningen ikke i mindste Henseende er veiledende. Fra første Færd af var Udvalget stemt for, at Brændevinsafgiften skulde sættes meget høit; men da dette jog Stræf i Kjøbmændene, saa at Størstedelen af dem neblagde deres Jilialbrændevinsudsalg, gik man til en anden Afgjørelse, nemlig at lade den nuværende aarlige Afgift forblive usforandret og kun at udtale Ønsket om, at